Дата прийняття:	16/05/2019
Дата набуття статусу остаточного:	16/05/2019 (Комітет)
Назва:	CASE OF KAMENOVA v. BULGARIA *(Application no. 61731/11)*
Зміст:	У 1991 році, після прийняття Закону про сільськогосподарські землі, яким була передбачена реституція колективізованих земель, заявниця звернулася до органів державної влади із заявою про реституцію землі, яка раніше належала її батькові. Рішенням від 20 травня 1996 року земельна комісія встановила, що дійсно, заявниця та її сестра шляхом спадкування вправі повернути землю в порядку реституції, проте наголосили на необхідності розробки детального кадастрового плану з новими ділянками. Протягом декількох років після 1996 року заявниця неодноразово надсилала листи до різних органів державної влади з вимогою завершити процедуру реституції. Проте їй повідомляли, що реституція можлива лише після розробки кадастрового плану. Такі кадастрові плани для району, де знаходилися оспорювані землі заявниці, були розроблені та затверджені в 2010 році. У 2012 році Міністерство сільського та лісового господарства, відповідаючи на лист заявниці, повідомило їй, що компетенція з приводу завершення процедури реституції належить муніципалітету. Заявниця звернулася до муніципалітету, який відповів, що у зв'язку із розташуванням на ділянці заявниці лісового масиву компетенція щодо реституції належить Міністерству сільського та лісового господарства. Міністерство перенаправило заявницю до свого територіального відділення. 21 серпня 2013 року територіальне відділення Міністерства сільського та лісового господарства на звернення заявниці відповіло, що їй необхідно було виконати одну з таких дій: або визначити точні межі ділянки в рамках іншої процедури, що взагалі-то завершилася, стосовно іншої земельної ділянки; або ж подати заяву на повернення землі відповідно до Закону про реституції лісів, хоча строки для такої процедури теж завершилися. У подальшому заявниця неодноразово зверталася з вимогою завершити процедуру реституції, проте не досягла бажаного результату. Заявниця скаржилася, що надмірна невиправдана тривалість реституції є порушенням її права на мирне володіння майном.

Констатоване порушення (стаття):	Порушення статті 1 Першого протоколу Конвенції (право на мирне володіння майном).